

fordres, kan være duellig. Men det forekommer mig, at dette er et Beviis i den modsatte Retning af den af ham tilsigtede. Det forekommer mig, at det taler aldeles for dette Forslags Fremme; thi hvad har den ærede Forslagsstiller sagt? — han har sagt, at Soldater kunde lære at exercere i kortere Tid, end man i Almindelighed antager, og det siger den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Hoffmeyer) ogsaa; men hele Forskjellen imellem dem ligger deri, at Rigsdagsmanden for Præsto siger, for at faae dem til at lære at exercere i kortere Tid, saa skulle vi have Krig for Døren, og Forslagsstilleren siger derimod, at vi skulle benytte et andet Middel for at faae dem til at skærpe deres Gyver, for at faae dem til at lægge Mærke til, hvad der vises dem, det nemlig, at vi skulle foreholde dem, at de i kortere Tid, end ellers kan finde Sted, ville blive frie for Tjenesten; og nu vil jeg spørge dem, om dette sidste Motiv ikke skulde virke lige saa godt som det første. Troer De ikke, mine Herrer! at der er overmaade Mange, der lægge ligesaa megen Vægt paa, naar de rives ud af deres vante Forretninger, at komme tilbage til dem hurtigere, end ellers vilde see, og derfor mene: det er bedst, du nemmer, hvad du kan, medens du er her, for at du kan komme hurtigere hjem igjen. Jeg troer det i det Mindste, og jeg mener saaledes, at det, den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Hoffmeyer) fremhævede, netop taler for den Sag, han vilde tale imod; thi ved de Erfaringer, jeg har gjort, er jeg kommen til det Resultat, at det vistnok er nødvendigt, naar der er Tale om en Hær, og en Hær, der skal udrette Noget, at have en vis Styrke, som har gjort Krigshaandværket til en Profession; thi det er ganske vist, at, skøndt jeg har modtaget den Overbeviisning, at det for en stor Deel var urigtige Anskuelse, jeg tidligere voxede op under, saa har jeg dog beholdt saa Meget deraf, at jeg troer, at der bør vedblive at være en Styrke, som behandler Sagen som Livssag, som stiller sig det som et Formaal at uddanne sig saa meget som muligt, og det er saa langt fra, at jeg mener, at det kan naaes alene ad den practiske Wei, at jeg meget mere indrømmer, at de Examina, som bestaae for Officerer,

gjøre deres Nytte, naar der holdes Maade med det Værd, man tillægger dem. Jeg mener, hvad de Fleste vel mene, at der bør være en vis Deel af Hæren, som er perfect i Krigskunsten, og Spørgsmaalet er blot, hvor stor denne Deel skal være, det er egentlig dette, hvorom Sagen dreier sig; thi det forekommér mig, at den ærede Krigsminister saavel som alle Sagens Modstandere her have indrømmet, hvad der jo ogsaa ligger i vor hele Hærsorganisation, at ikke den hele Armee behøver at bestaae af i meget høi Grad practisk dannede Soldater, men at der kun er Spørgsmaal om, hvor stort et Antal af den hele Hær der er dertil fornøden, og der siger jeg, at det er min Overbeviisning, at dette Tal ikke behøver at være meget stort. Er der et godt uddannet sluttet Officerscorps og Underofficerscorps, og er der en lille Afdeling af en Hær ved Siden deraf, som er vel indøvet, navnlig især i de Vaaben, hvor Uddannelsen er besværligere, nemlig Artilleriet, Ingenieur og Cavalleriet, saa holder jeg mig overbeviist om, at en Hær hos os i meget kort Tid kan uddannes. Jeg troer, at man da i Reglen vil faae lige saa gode Soldater ved at indøve dem, naar Krigen staaer for Døren; endogsaa i langt kortere Tid end 6 Maaneder, som om man opstillede som Regel 16 Maaneder, og jeg troer, at man vil opnaae det Samme i Fredstid, naar man kun opstiller Noget, som vilde ansøge dem til at anvende Tid; men, naar vi sige, at de, enten de ere slynke eller ei, skulle ligge en vis Række Aar eller Maaneder til Tjeneste, og de see, at det ikke er fornødent, at de anstrenge sig for at lære det, som behøves i kortere Tid end den nu bestemte, saa troer jeg, at man ikke vil opnaae det, som man dog skulde søge at opnaae, at faae dem til at lære det Nødvendige i den muligst korteste Tid. Dette er min Overbeviisning, og derfor vil jeg stemme for Forslagets Fremme.

Krigsministeren: Jeg har idag ikke tilladt mig at gaae ind paa Forslagets Detail, men har kun tilladt mig at fravaade dets Fremme, navnlig fordi jeg troer, deri at finde en Principforandring, hvilken Anskuelse jeg ikke kan fravige efter hvad der er oplyst blandt Andet fra den ærede Forslagsstiller